

framhald

skjóta avgerð. Ikki tí, at hon angrar avgerðina, men tí hon er bilsin av hvussu skjótt hon tók hana.

– Eg havi tað kanska eitt sindur ringt við, at eg tók avgerðina so skjótt, tí eg føli tað eitt sindur egoistiskt, at eg fyrst hugsaði um meg og mína familju. Men eg var avklárað um, at eg ikki fór at fáa eitt nýra frá nøkrum í familjuni, og tá tilboðið kom, so var støðan heilt nýggj fyri mær, sigur Jónfríð Simonsen, og leggur afturat, at hon eisini stúrdi fyri beiggjanum.

– Hetta var jú eisini ein prísur, ið Jens Martin skuldi rinda. Tað er eitt sindur strævið. Tá hann so fór niður, byrjaði eg at óttast fyri, at tað fór at fáa ein galnan enda.

Stór skurðviðgerð

Avgerðin bleiv tó tikin, og fyrst í januar í ár fóru tey bæði til Danmarkar, har tey blivu lögð undir skurð. At talan var um eina stóra skurðviðgerð, ið kundi enda galið, var nakað, ið læknarnir aldrin duldi fyri teimum.

– Eg fekk onga romantiska søgu frá teimum, men bleiv allan vegin gjøgnum konfronteraður við, at ein vandi var við hesum. Síðstu ferð eg bleiv spurður, var tá alt var klárt. Læknaliðið stóð í rúminum og sprotturnar vóru klárar, og eg fekk ein síðsta kjans at angra, men bað tey koyra ahead, sigur Jens Martin Knudsen.

Um Jens Martin Knudsen hevði nakran iva ella ótta fyri skurðviðgerðina, so var hann ikki sinnaður at siga tað fyri systirini.

– Tað kundi ført til, at hon bakkaði út. Tað helt eg vera býtt, tí av tí at vit eru í familju, eru møguleikarnir nógv betri fyri, at hennara likam tók móti nýranum, enn um tað kom frá fremmandum. So tað var týðningarmikið at vísa, at eg var sannførdur um hetta, sigur Jens Martin Knudsen.

Stúrin fyri beiggjan

Hóast beiggin gjørdi alt tað, hann kundi fyri at sissa systirina, so var hon kortini ikki heilt trygg við

støðuna.

– Eg helt tað vera ræðuligt at bíða, meðan hann lá undir skurð. Eg hugsaði bara, at hann mátti yvirliva, tí hann hevur jú smábørn, sigur Jónfríð Simonsen.

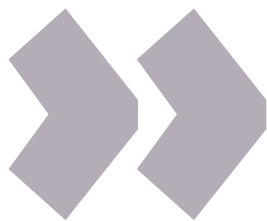
Alt gekk væl í fyrra partinum av skurðviðgerðini, og tá læknarnir høvdu tikið nýra úr Jens Martin Knudsen, bleiv Jónfríð Simonsen gjørd klár til skurðviðgerðina. Systkini høvdu einki samband við hvønn annan, og visti Jónfríð Simonsen tískil ikki, hvussu tað hevði gingist hjá beiggjanum.

– Eg visti, at nýra var í ordan, men ikki, um hann var á lívi. Tá teir koyrdu meg inn, spurdi eg, um eg líka kundi síggja Jens Martin. Eg vildi ikki hava hansara nýra, um tað ikki hevði gingið væl. Tað sýttu teir fyri. Tað skilti eg ikki tá, men skilji nú, at hann hevur ikki sæð serliga gott út eftir skurðviðgerðina, sigur Jónfríð Simonsen, ið stutt eftir sovnaði undir narkosu.

Eitt nýtt lív

Tá alt avtornaði eydnaðist skurðviðgerðin júst sum hon skuldi, og skjótt kundi Jens Martin Knudsen venda nøsina aftur móti Føroyum, meðan systurin bleiv verandi í nakrar vikur, har læknarnir hildu eyga við hennara heilsustøðu. Alt var sum tað skuldi vera, og Jónfríð Simonsen kundi í vár venda heim aftur til Føroyar, men sum ein heilt annar persónur.

– Tá eg vaknaði eftir skurðviðgerðina hevði eg tað virkuliga gott, og tað havi eg havt líka síðan. Bara tað at kunna lata eyguni upp um morgunin og havi orkuna til dagin er fantastiskt. Tað kláraði eg ikki fyrr. Eg minnst ikki, nær eg havi livað so væl. Tað hevur í hvørt fall verið áðrenn eg fekk børn, ið er 26 ár síðan, sigur Jónfríð Simonsen, og leggur afturat.

Sum familjan er tað stórt, at vit steðgaðu tí, ið vit hava verið vitni til áðrenn, tá mamma doyði. Tað var eisini tað, ið ávirkaði mína støðutakan. Eg vildi ikki síggja søguna endurtaka seg. Her var møguleikin at steðga ringrásini

– Nú ímyndi eg mær, at eg komi at liva eitt langt og gott lív. Allar kanningar hava víst, at likamið hevur tikið væl móti nýranum. Tað er so væl fyri, at læknarnir bara bíða meg geva Jens Martin eitt herðaklapp fyri at hava passað so væl upp á tað.

Familjan var við alla vegin

Undir samrøðuni er týðiligt, at familjan hevur nógv at siga fyri bæði Jónfríð Simonsen og Jens Martin Knudsen. Systkinaflokkurin býr allur nakrar fáar metrar frá hvørjum øðrum í Saltangará, og í heilum verður nevnt hvussu glað tey eru fyri stuðulin, ið tey hava fingið frá sínum nærmastu.

– Eg eri heilt ótrúliga glað fyri, at familjan var við okkum í Danmark og stuðlaðu okkum gjøgnum skurðviðgerðina. Harumframt hava vit fingið góða hjálp frá vinum og grannum. Bæði gjøgnum hesa tíðina, men eisini tey árin, tá eg var sjúk, sigur Jónfríð Simonsen.

Eisini Jens Martin Knudsen leggur dent á, hvussu týðningarmikið tað var at hava familjuna við, tá skurðviðgerðin nærkaðist.

– Eg føldi meg hepnan og tryggan við at hava elsta læknasonin og konuna við allan vegin sum vegleiðing og stuðul, tá eg var um

at fara undir skurð, sigur Jens Martin Knudsen.

Saknar ikki nýra

Átta mánaðir eftir skurðviðgerðina er Jens Martin Knudsen enn fullvísur í, at hann tók rætta valið, tó at tað hevur tikið nakrar mánaðir at koma fyri seg aftur.

– Tað hevur verið strævið, tí man er so móður. Men annars er tað ikki nakað, ið hevur merkt nógv. Eg fór til arbeiðis beinanvegin, tí eg havi tvey virkir, so eg leyp út í tað. Nú livi eg púra vanligt. Men eg merki tað, serliga tá eg geri nógv fysiskt. Tá føli eg pínu har skurðurin var, men eg sakni ikki nýra.

Spurður um hann nakrantíð angrar, at hann valdi at lata annað nýra, er hann skjótur av svara.

– Eri júst líka sannførdur sum áðrenn. Tað er eingin ivi í sinninum um, at eg hevði gjørt tað umaftur, sigur Jens Martin Knudsen.

Steðgaðu endurtøkuni

Í dag kann øll familjan fegnast um, at alt spældi væl av. Jónfríð Simonsen livur betri enn hon hevur gjørt í 26 ár og Jens Martin Knudsen er komin fyri seg aftur, men tað sum fyllir mest, er at tað eydnaðist at steðgað søguni at endurtaka seg.

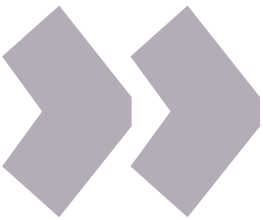
– Vit eru øll glað í familjuni um,

at tað spældi væl av. Sum familjan er tað stórt, at vit steðgaðu tí, ið vit hava verið vitni til áðrenn, tá mamma doyði. Tað var eisini tað, ið ávirkaði mína støðutakan. Eg vildi ikki síggja søguna endurtaka seg. Her var møguleikin at steðga ringrásini, sigur Jens Martin Knudsen og leggur afturat, at hann vónar at hansara søga kann vera eitt fyriddømi fyri onnur.

– Um so fólk í nærmastu familju koma í líknandi støðu, so er tað ikki ein ókend støða. Sjúkan hvørvur jú neyvan úr familjuni. Mamma hevði eisini kjansin og hevði nógv systkin, men tað var onnur tíð, og óvist var tá, um man kundi taka nýra frá teimum nærmastu. Men tíðirnar eru broyttar og nú ber tað til, og við hesum hava vit sett eitt fyriddømi, sigur Jens Martin Knudsen.

Hóast lítlibeiggin hevur latið annað nýra til eina av systrunum, so hevur tað als ikki broytt hvussu hann verið sæddur í familjuni, leggur Jónfríð Simonsen at enda dent á.

– Eg havi altíð verið stolt av honum, so har er einki øðrvísi. Hann er beiggi mín, og hevur altíð verið fantastiskur. Eg eri góð við bæði systur mína og hann, so har er einki broytt okkara ímillum, sigur Jónfríð Simonsen.

Eg helt tað vera ræðuligt at bíða, meðan hann lá undir skurð. Eg hugsaði bara, at hann mátti yvirliva, tí hann hevur jú smábørn